

Унарїж (997) подкрѣпихъ тогава Христїанство-то въ царства-та си и покорявахъ ся на възростащи-тѣ поисканїя на Римскы-тѣ епископы. Българи-тѣ подь Бориса (860 г.), *Русси-тъ* подь Владимира (988. г.) ся обьрихъ въ христїанство-то на Грьци-тѣ и държяхъ ся къмь ученїе-то кое-то произыде оть Константинополь. Това е въ общь ходъ-тѣ на распространенїе-то на Христїанство-то въ голѣмъ-тѣ часть на Европѣ; нѣ ные трѣбва да говоримъ още по-точно върху нѣкои частны распространенїя на Христїанство-то.

2. ОТДѢЛНЫ ЧЪРТЫ ИЗЪ ИСТОРИЯ-ТА НА МИССИЯ-ТА ВЪ ТОЗИ ПЕРИОДЪ.

Отшелнический животъ ся срѣща въ Азіи вече оть прѣди христїанско-то врѣме и между нехристїанскы-тѣ народы както напр. Буддисты-тѣ. Между Евреы-тѣ, Назореани и Ессеяни — въ врѣме-то на Исуса, имахъ голѣмо еходство, съ по-сѣт-ный-тѣ отшелнический и монашеский животъ въ христїанско-то врѣме. Христїанско-то отшелничество кое-то прѣдшествоваше на монашество, показува на насъ, какъ е зело първо-то си начяло въ Египеть, и спомянува *Антонїя* и *Пахомїя* като основатели-тѣ му.

Антонїй въ младость-тѣ си слушалъ въ църквѣ-тѣ думы-тѣ Христовы: «Продай, иманїе-то си, и дай го на сиромасы.» Той помысли че тѣзи думы трѣбува да ся испълняютъ буквално, раздаде иманїе-то си на сиромасы-тѣ, и оттегли ся въ ед-